

Een Olympisch nummer

De harkwesp is een ongevaarlijke zeldzame wespensoort. Hij leeft in kleine kolonies in schaars begroeide, zandige delen van de duinen. In tegenstelling tot de 'limonadewesp' oefenen ze geen terreur uit op het terras. Voor de harkwesp geldt: hoe heter hoe beter.

JOOST BOUWMEESTER

In hun kolonie in het naakte zand lopen de temperaturen op tot woestijnklimaat. Vanaf juni graven de 2,5 centimeter grote harkwespen tien tot twintig centimeter diepe tunneltjes in het losse zand. Aan het eind van het tunneltje legt het vrouwtje een enkel eitje op een verdoofde prooi en sluit de tunnel af. Gedurende de ontwikkeling van de larve graven de harkwespen regelmatig de tunnel open om verse prooien zoals dazen en zweefvliegen naar binnen te proppen.

Geen slechte ouders dus. Het is raadselachtig hoe ze hun tunneltje zo gemakkelijk terugvinden. Ook al vernielen diepe sporen van mens of dier hun ingang, ze beginnen precies op de juiste plaats opnieuw te graven. Ze lijken wel voorzien van een geavanceerd GPS-systeem. Hun voorpootjes waarmee ze de tunnel graven zijn voorzien van harkjes. Het graaftempo ligt zo hoog dat er een vrijwel constante zandstraal van onder hun achterlijf omhoog spuit. Iedere schep zand is in verhouding tot hun lichaam ongeveer een kruiwagen zand. Die smijten ze achteloos naar achteren met het tempo van een mitrailleur. We moeten dit Olympische nummer helaas missen op de Spelen.

JOOST BOUWMEESTER IS NATUURFOTOGRAAF, TEKST-SCHRIJVER, JOURNALIST, GIDS VAN NATUURFOTOWORKSHOPS EN NATUUREXCURSIES, BEELDREDACTEUR EN VORMGEVER VAN DUIN